

Nemndsvedtak i sak 2025/14

Klager: VG

Innklaget: Procter & Gamble Norge AS.

Saken gjelder

Informasjon om innhold av tungmetaller i tamponger som Procter & Gamble Norge AS selger på det norske markedet.

Saksgang

VG henvendte seg til Procter & Gamble (heretter kalt P&G) i e-post 09.05.2025 med krav om informasjon etter produktkontrollloven og miljøinformasjonsloven knyttet til deres tamponger. Informasjonskravet gjaldt (oversatt fra engelsk til norsk av nemnda):

1. De nyeste laborietestene som er utført for tungmetallinnhold i alle deres tampongmodeller.

Dette inkluderer:

- Fullstendige testresultater for målte nivåer av tungmetaller.
- Testmetode og benyttede grenseverdier.
- Dato og hvilket laboratorium som utførte testen.

2. For hver tampongmodell som er OEKO-TEX-sertifisert, ber vi om:

- Sertifikat med dato, navngitt laboratorium og tilhørende testvedlegg.
- Fullstendige testresultater for målte nivåer av tungmetaller.
- Testmetode og benyttede grenseverdier.

3. Vi ber også om tilgang til de høyeste målte verdiene av bly i hver av deres tampongprodukter de siste tre årene, altså for hver spesifikke modell eller variant dere har på markedet:

- Fullstendige testresultater for analysen som viser den høyeste målte blyverdien i hvert produkt.
- Uavhengig av hvilket laboratorium som utførte testen.
- Uavhengig av om testen ble utført i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.
- Vennligst oppgi hvilken tampongmodell dette gjelder, samt testmetode og dato.

P&G svarte i e-poster 27.05.2025 og 06.06.2025.

VG skrev i e-post 16.06.2025 til P&G at informasjonskravet ikke var tilstrekkelig besvart ettersom det ikke var utlevert:

- De fullstendige målte konsentrasjonene av alle relevante tungmetaller (f.eks. bly (Pb), kadmium (Cd), kvikksølv (Hg), krom VI (Cr VI), nikkel (Ni), kobolt (Co)) for hver Tampax-tampongmodell som selges i Norge.
- De fullstendige laborierapportene, inkludert metodikk, deteksjonsgrenser, brukte instrumenter, testdatoer, signerte sertifikater og eventuelle vedlegg.

- Den høyeste målte blyverdien for hver Tampax-modell de siste tre årene, med referanser til batch og dato.
- Bekreftelse på at de innsendte rapportene dekker alle Tampax-varianter på det norske markedet – eller tilleggsrapporter dersom flere finnes.

P&G svarte i e-post 18.06.2025.

Klager sendte 19.06.2025 en klage til Klagenemnda for miljøinformasjon. Klager har videre henvendt seg til flere virksomheter med tilsvarende krav om informasjon og har klaget til Klagenemnda også i disse sakene. Disse klagenene, sak 2025/12 (Kenvue) og 2025/13 (Coop), behandles i samme møte som denne saken.

Sekretariatet for Klagenemnda for miljøinformasjon sendte i brev 26.06.2025 en orientering om klagen til P&G med anledning til å komme med tilsvaret.

Advokat Maria Therese Mikkelsen i advokatfirmaet Selmer representerer P&G og bad om fristforlengelse og fikk dette innvilget til 26.09.2025. Mikkelsen kom med tilsvaret 26.09.2025. I tilsvaret anførte innklagede at tilsvaret inneholdt forretningshemmeligheter og bad om muntlig høring.

Sekretariatet har opplyst innklagede om at saksdokumentene for nemnda i hovedsak er offentlige og at klager har rett til å se tilsvaret. Innklagede bad da om å få sende en ny versjon, men har etter en ny vurdering kommet til at de ikke ber om at tilsvaret unntas offentlighet i e-post 15.10.2025. Klager fikk samme dag tilsendt tilsvaret fra sekretariatet og partene ble orientert om at nemnda ville ta stilling til spørsmålet om muntlig høring i nemndsmøte 21.10.2025.

Klager har kommet med kommentarer til tilsvaret i to e-poster 20.10.2025.

Partene fikk i e-post 22.10.2025 informasjon om at nemnda ville avholde muntlig høring hvor hver av partene får taletid. VG har i e-post 22.10.2025 varslet at de ikke har behov for å stille i muntlig høring. Innklagede bad om innsyn i saksdokumentene i sak 2025/12 og 2025/13 og ønsket mer taletid på muntlig høring. Sekretariatet har i e-post 27.10.2025 utlevert dokumentene i disse sakene.

Det ble avholdt muntlig høring med P&G 13.11.2025, hvor P&G redegjorde for sitt syn i saken. Klager ønsket ikke å stille under høringen.

Klagers anførsler

Klager mener informasjonskravet ikke er besvart i samsvar regelverket. Klager viser til at innklagede ikke har utlevert rådata for tungmetaller i hver tampongmodell, fullstendige laboratorierapporter og høyeste blyverdi per modell for 2022-2024.

Klager mener at de har rett til å få opplysningene etter miljøinformasjonsloven § 16 og produktkontrollloven § 10 første og sjuende ledd. Videre viser klager til at svaret ikke oppfyller formkravene til avslag i miljøinformasjonsloven.

Klager har i informasjonskravet bl.a. vist til følgende:

Veileder til miljøinformasjonsloven (Klima- og miljødepartementet, 2020, T-1572 B, s. 13–14) slår fast at miljøinformasjon omfatter produkter som inneholder miljøgifter eller hormonforstyrrende stoffer. Kapittel 7.4.4 understreker:

Om det foreligger et reelt og saklig behov for å nekte innsyn, beror på en interesseavveining mellom miljø- og samfunnsinteressene som innsynet skal ivareta, og interessene som begrunner unntak. Innsyn kan bare nektes dersom unntaksinteressene veier tyngre.

Klager viser til at lovens formål og veilederen understreker at miljø- og samfunnsinteresser knyttet til åpenhet skal tillegges stor vekt. At norske forbrukere får innsyn i målte nivåer av potensielt skadelige stoffer i intime produkter som tamponger, er en rimelig og tungtveiende samfunnsinteresse. Det er også viktig at pressen får innsyn i dokumentasjonen som ligger til grunn for sertifiseringer og påstander om produktsikkerhet.

Klager viser også til at nemnda i vedtak i sak 2021/13¹ har slått fast at en forespørsel om tungmetallinnhold i produkter (smykker) gjelder produktspesifikk informasjon, og at selskapet var pliktig til å gi ut informasjon om tungmetallnivåer i produktene. Selskapet måtte også oppgi mengden. Nemnda påpekte videre at smykker har direkte kontakt med huden, og skadelige stoffer kan lekke ut ved bruk. Klager mener at for tamponger – som kommer i enda nærmere og mer sensitiv kontakt med slimhinner – må innsynsretten vurderes minst like strengt, og sannsynligvis strengere. Produktkontrollloven § 3 pålegger enhver som produserer, importerer eller omsetter produkter å ha kunnskap om produktenes helse- og miljøegenskaper. Nemnda konkluderte i sak 2021/13 med at virksomheter må svare på slike spørsmål dersom informasjonen er tilgjengelig, og må innhente den fra tidligere salgssledd dersom de ikke selv besitter den.

Innklagedes anførsler

Innklagede mener at saken gjelder produktspesifikk informasjon og i utgangspunktet skal behandles etter produktkontrollloven.

Innklagede skriver at tungmetaller ikke tilsettes med vilje i tamponger, men at tungmetaller potensielt kan finnes i ekstremt lave nivåer i råmaterialer som bomull og rayon, fordi de forekommer naturlig i vann og jord. Disse naturlig forekommende sporene utgjør, ifølge innklagede, ingen risiko for menneskers helse eller miljøet.

Det er anført at P&G har gitt omfattende informasjon som viser at deres produkter ikke har forekomster av tungmetaller som kan forårsake helseskader eller miljøforstyrrelser i miljøinformasjonsloven og produktkontrollovens forstand, og at informasjonskravet med dette er besvart.

Om forståelsen av informasjonsplikten

Innklagede mener at produsentens informasjonsplikt er begrenset til informasjon som er nødvendig for å vurdere om et produkt kan forårsake helseskade eller miljøforstyrrelse. Dette følger av forarbeidene til produktkontrollloven, hvor det gjentatte ganger fremheves at loven bare gjelder produkter som kan medføre helseskade eller miljøforstyrrelse. Videre er det pekt på at informasjonsplikten bare strekker seg så langt som plikten til å skaffe kunnskap. Innklagede viser til NOU 2001:2, hvor utvalget uttalte at informasjonsplikten gjelder helsefare ved produktet, og miljøeffekter av et visst omfang og/eller intensitet og ikke ubetydelige miljøskader.

Innklagede mener at informasjon som fremskaffes gjennom testene for EDANA CODEX og OEKO-TEX Standard 100 oppfyller kunnskaps- og informasjonsplikten.

¹ [Vedtak-i-sak-2021-13-Klagenemnda-for-miljoinformasjon.pdf](#)

Innklagede viser til at etter ordlyden i § 10 er det avgjørende om produktet inneholder komponenter som kan forårsake virkning som nevnt i § 1. Dette kan ikke tolkes som en plikt til å gi informasjon om spesifikke nivåer i konsentrasjonen av komponenter, uansett hvor lav den er, av et hvilket som helst stoff som potensielt og i mye større konsentrasjoner kan ha effekter på helse eller miljø. Plikten til å skaffe kunnskap omfatter, ifølge innklagede, bare informasjon som er nødvendig for å vurdere om produktet kan forårsake helseskader eller miljøforstyrrelser, med andre ord om produktet er trygt.

En plikt til å opplyse om konkrete nivåer av et stoff, uavhengig av om det er nødvendig for å vurdere om produktet kan forårsake helseskader eller miljøforstyrrelser, ville innebære at informasjonsplikten er mer omfattende enn plikten til å skaffe kunnskap. Dette ville etter innklagedes syn være i strid med lovens system og de klare uttalelsene fra lovgiver. Innklagede mener at den riktige forståelsen av loven er at så lenge informasjonen som gis om produktets komponenter er tilstrekkelig til å vurdere om produktet kan forårsake helseskader eller miljøforstyrrelser, er informasjonsplikten oppfylt.

En produsent må vite hvilke komponenter et produkt inneholder, slik at han kan vurdere om komponenten kan forårsake helse- eller miljøskade. Ifølge innklagede er det imidlertid ikke uten videre nødvendig å kjenne til den konkrete konsentrasjonen av stoffet i produktet. Produktene testes i henhold til testregimene EDANA og OEKO-TEX har for å sikre at de ikke inneholder spornivåer av tungmetaller over fastsatte grenseverdier, og foretar en svært konservativ eksponeringsbasert risikovurdering basert på grenseverdiene. Dette gir grunnlag for å vurdere og konkludere at produktene ikke inneholder spor av tungmetaller som kan gi helse- eller miljøskade (i produktkontrollovens og miljøinformasjonslovens forstand). At informasjonsplikten i et slikt tilfelle ikke rekker videre til å omfatte konkrete konsentrasjoner av hvert enkelt stoff, følger av lovens ordlyd, sammenheng i loven, lovens formål og støttes av klare uttalelser i forarbeidene som nevnt over.

Innklagede har vist til uttalelser i klagenemndas sak KMI-2018-7; "*Utgangspunktet er at virksomheten må sannsynliggjøre at informasjonen som er etterspurt faller utenfor bedriftens informasjonsplikt etter produktkontrolloven § 10, jf. § 3. Det er ikke gjort forsøk på dette fra virksomhetens side.*" Det er også vist til sak KMI 2018/7 om sammenhengen mellom kunnskapsplikten i produktkontrolloven § 3 og informasjonsplikten i § 10.

I saken her mener innklagede det er godt dokumentert og sannsynliggjort at den etterspurte informasjonen faller utenfor informasjonsplikten, fordi den *ikke* er nødvendig for å vurdere om produktene kan medføre helseskade eller miljøforstyrrelse, jf. produktkontrolloven § 3 tredje ledd, jf. § 1.

Innklagede har skaffet seg kunnskap om at produktene ikke inneholder spor av tungmetaller over de fastsatte grenseverdiene fra EDANA og OEKO-TEX. Det anføres kunnskapsplikten etter produktkontrolloven § 3 tredje ledd med dette er oppfylt. Denne informasjonen er videreformidlet til VG, og dermed har P&G også oppfylt sin informasjonsplikt etter produktkontrolloven § 10.

Innklagede er kjent med at nemnda i sak KMI 2021/13 uttalte at den var av den oppfatning at "klager har rett til informasjon om smykkene inneholder bly, kadmium eller nikkel, samt hvor store disse verdiene i så fall er". Nemndas uttalelse er ikke begrunnet, og vi legger til grunn at den ikke er uttrykk for generell rettsoppfatning, men snarere en vurdering av de konkrete omstendighetene i saken hvor det - i motsetning til vår sak - ikke var gitt noen informasjon om konsentrasjonsnivåer til den anmodende part, og heller ikke ble gitt noen informasjon som ville gjøre det mulig for den anmodende part å forstå om bly, kadmium eller nikkel var til stede i nivåer som kunne forårsake helseskade eller miljøforstyrrelse.

Innklagede har videre vist til KMI 2004/5 om stoffer og kjemikalier i bleier. I denne saken kom nemnda til at virksomheten hadde godtgjort at forespørselen ikke gjaldt komponenter eller egenskaper ved et produkt som kan medføre helseskade, eller miljøforstyrrelse, etter at virksomheten har lagt frem en rekke opplysninger om innholdet i produktene på en god og oversiktlig måte.

Innklagede mener at nemndas praksis viser at dersom produsenten kan sannsynliggjøre at produktet ikke kan forårsake helse- eller miljøskade, uten å informere om konkrete nivåer av stoffer som kan finnes i naturlig forekommende bakgrunnsverdier i produktets komponenter, så er ikke informasjon om de konkrete nivåene omfattet av informasjonsplikten.

Om at produktene er trygge

Innklagede har vist til at forekomsten av sporstoffer i menstruasjonsprodukter har blitt vurdert av flere uavhengige nasjonale byråer og organer, som flere ganger i løpet av de siste årene har konkludert med at produkter er trygge. Innklagede har vist til en rekke uttalelser og rapporter for å underbygge at produktene er trygge. Disse er gjengitt i innklagedes tilsvar.

Innklagede har også innhentet en ekspertuttalelse fra Dr. Öberg som uttaler at Tampax Pearl Compact-tamponger ikke kan forårsake helseskader på grunn av tungmetaller, fordi det er bekreftet at de ikke har spor av tungmetaller over grenseverdiene fra EDANA og OEKO-TEX.

Innklagede mener å ha gitt omfattende informasjon om sine sikkerhetsvurderinger, herunder informasjon om EDANA- og OEKO-TEX-testing og grenseverdier, samt sertifikater som viser testresultatene. P&G har også tilbudt seg å sette VG i kontakt med sikkerhetseksperter fra P&G og EDANA.

Resultatene fra testene viser at produktene ikke inneholder tungmetaller på eller over grenseverdiene. Innklagede skriver at en eksponeringsbasert risikovurdering viser at produktene ville være trygge å bruke selv om de hypotetisk sett inneholdt tungmetaller ved grenseverdiene, og selv om den hypotetiske konsentrasjonen av tungmetaller ble absorbert av en kvinne på 50 kg ved bruk av 5 tamponger om dagen, hver dag, i 70 år.

Innklagede mener at det med dette er påvist at deres tamponger ikke er helseskadelige, og at de er trygge i henhold til definisjonen i produktkontrollloven § 2a. Med trygt forbrukerprodukt menes et forbrukerprodukt som under normale eller med rimelighet påregnelige bruksforhold ikke utgjør en uakseptabel risiko for helseskade som ikke er i samsvar med et høyt nivå for beskyttelse av menneskers helse og sikkerhet.

Om valgfrihet mht. formkrav

Innklagede har pekt på at virksomheten har rett til å velge i hvilken form den vil gi informasjon som sannsynliggjør at produktene ikke forårsaker helseskader eller miljøforstyrrelser. Virksomheten er ikke forpliktet til å fremlegge spesifikke dokumenter (laboratorierapporter) eller datapunkter, hvis tilstrekkelig og forståelig informasjon kan gis i andre formater.

P&G har allerede gitt:

- Detaljert informasjon om EDANA CODEX og OEKO-TEX Standard 100-metodikken.
- Sertifikater fra laboratoriene som har utført testene.
- Informasjon om testmetoder, inkludert prøveforberedelse, ekstraksjonsmetode, instrumentering og grenseverdier.

Informasjonen som er gitt, oppfyller etter innklagedes vurdering kravene i miljøinformasjonsloven § 18 annet ledd om at informasjonen skal være tilstrekkelig og forståelig. Innklagede kan utlevere informasjonen i det formatet de finner hensiktsmessig, og mener at de allerede har gjort dette gjennom omfattende skriftlig informasjon og tilbud om muntlige samtaler.

Om forretningshemmeligheter

Innklagede anfører at testrapportene utgjør forretningshemmeligheter. Rapportene, som er utarbeidet i henhold til EDANA-protokollen og i forbindelse med OEKO-TEX-sertifiseringen, inneholder detaljert informasjon som ikke er tema for denne saken. I tillegg inneholder OEKO-TEX-rapportene forretningshemmeligheter om produktenes og komponentenes sammensetning og opprinnelse. Offentliggjøring av denne informasjonen vil kunne føre til vesentlig økonomisk tap eller redusert fortjeneste for P&G i Norge og P&G-konsernet på verdensbasis.

Om åpenbart urimelig

Innklagede anfører at en plikt til å fremlegge ytterligere dokumentasjon for spornivåer under de nivåene som allerede er fastslått å være trygge, ville innebære en svært vid informasjonsplikt, i realiteten helt ubegrenset. Selskapene ville være forpliktet til å etterkomme enhver forespørsel om å utlevere detaljert produkt- og komponentinformasjon, uten hensyn til om de har noe å si for helse- og miljø sikkerhet. Et krav om informasjon som går utover dokumentasjon på at produktene er trygge gjennom EDANA- og OEKO TEX-sertifikatene, må derfor avvises fordi kravet er klart urimelig og går utover regelverkets klare intensjon.

Innklagede er også bekymret for at det å offentliggjøre informasjon om potensielle spesifikke nivåer av tungmetaller og testresultater vil føre til villedelse og unødvendig frykt blant forbrukerne om sikkerheten til tamponger.

Nemndas vurdering

Klagefristen

Klagefristen etter miljøinformasjonsloven § 19 andre ledd er tre uker. Virksomhetens siste svar var 18.06.2025, og klage ble sendt 19.06.2025. Klagefristen er overholdt.

Kort om virksomheten, produktene og gjenstående informasjonskrav

Procter & Gamble Norge AS er et norsk aksjeselskap som ifølge Brønnøysundregisteret driver handel med sykehusartikler og det som står i forbindelse hermed. Virksomheten er omfattet av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven, jf. miljøinformasjonsloven § 4 og 5. Dvs. at virksomheten har plikt til å gi informasjon etter produktkontrollloven § 10 og miljøinformasjonsloven § 16 om sine produkter som de selger i Norge.

P&G har opplyst at det kun er Tampax Compak Pearl som selges i Norge og at produktet finnes i tre ulike absorberingsgrader (regulær, super og super pluss). Informasjonen som er gitt, gjelder disse produktene.

Klager har i klagen vist til at gjenstående informasjonskrav som ikke er utlevert er; (1) rådata for tungmetaller i hver tampongmodell, (2) fullstendige laboratorierapporter og (3) høyeste blyverdi per modell for 2022-2024. Nemnda vil i det følgende vurdere om virksomheten har plikt til å utlevere dette.

Hvilken lov skal kravet vurderes etter?

Klager har vist til både miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven. Innklagede vurderer at kravet skal behandles etter produktkontrollloven, men har også knyttet merknader til miljøinformasjonsloven.

Både miljøinformasjonsloven § 16 og produktkontrollloven § 10 har regler om retten til å kreve informasjon om miljø- og helsevirkninger fra produkter. Miljøinformasjonsloven er den generelle loven og bestemmelsene gjelder i utgangspunktet alle produkter, inklusive produkter som faller inn under produktkontrollloven sitt virkeområde. I Ot.prp. nr. 116 (2001–2002) s. 92 uttales det om grensedragningen mellom miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven at miljøvirkninger fra bruk og eventuelt produksjon av produkter inngår i det man skal ha kunnskap om etter miljøinformasjonsloven § 9, som er grunnlaget for retten til miljøinformasjon fra virksomhet i miljøinformasjonsloven § 16. Den nærmere grensedragningen mellom lovene, herunder om de hver for seg kan hjemle innsynskrav i gitte situasjoner, er overlatt til praksis å ta stilling til.

Produktkontrollloven regulerer mer konkret hvilke opplysninger som kan kreves, mens miljøinformasjonsloven i større grad gir rett til miljøinformasjon ved virksomheten mer generelt, uten å angi hvilke konkrete opplysninger som kan kreves. Miljøinformasjonsloven § 2 regulerer hva som forstås som "miljøinformasjon". Som miljøinformasjon regnes også administrative avgjørelser og tiltak, herunder regelverk, strategier med tilhørende analyser, beregninger og forutsetninger. Denne typen informasjon omfattes ikke nødvendigvis av produktkontrollloven § 10.

Nemnda mener at kravet om analyseresultater for innholdet (konsentrasjonen) av tungmetaller i tampongene vil være informasjon som vil kunne være omfattet både av miljøinformasjonsloven og produktkontrollloven. Andre deler av informasjonskravet, som spørsmålet om testmetode, er ikke informasjon som er nevnt i produktkontrollloven § 10.

Nemnda tar på bakgrunn av dette utgangspunkt i miljøinformasjonsloven i behandling av informasjonskravet. Dersom deler av kravet ikke fører frem etter miljøinformasjonsloven, kan nemnda vurdere om klager har rett til informasjonen etter produktkontrollloven.

Gjelder informasjonskravet miljøinformasjon?

Miljøinformasjonsloven § 16 første ledd gir enhver rett til miljøinformasjon om forhold ved virksomheten, herunder dens innsatsfaktorer og produkter, som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Faktiske opplysninger og vurderinger om faktorer som påvirker eller kan påvirke miljøet regnes som miljøinformasjon, jf. miljøinformasjonsloven § 2 første ledd b). Med faktorer som påvirker miljøet menes bl.a. produkters egenskaper eller innhold, forhold ved drift av virksomhet, og administrative avgjørelser og tiltak. Informasjon om menneskers helse, sikkerhet og levevilkår er miljøinformasjon i den grad de påvirkes eller kan bli påvirket av tilstanden i miljøet eller faktorer som nevnt i § 2 bokstav b), jf. § 2 første ledd c).

Helsevirkninger av produkter er således å anse som miljøinformasjon dersom produktet kan påvirke helsen som følge av miljøskade eller om den samme faktoren (for eksempel komponenten i produktet) kan påvirke både miljøet og helsen.²

² Se Ot.prp.nr. 116 (2001-2002) s. 93

I saken her har innklagede anført at tungmetaller i produktene kan skyldes bruken av råmaterialer som bomull og rayon, fordi tungmetaller forekommer naturlig i vann og jord. Nemnda viser videre til at tungmetaller kan finnes i naturen som forurensing fra f.eks. industri. Tungmetaller er grunnstoffer med høy tetthet som kan være giftige i høye konsentrasjoner og kan forurense jord og vann. Flere tungmetaller er miljøgifter og ført opp på prioritetslista, mange er allerede omfattende regulert. Prioritetslista er en liste i Norge over stoffer som kan være en trussel mot helse og miljø.

Dersom det er tungmetaller i tamponger, kan dette potensielt være en faktor som kan påvirke både miljø og helse. At informasjon om tungmetaller i produkter må anses som miljøinformasjon, er lagt til grunn av nemnda i tidligere saker, nemnda viser her til sak 2025/3.³

Informasjon om testresultater, testmetoder, datoer og testlaboratorium må anses som administrative avgjørelser og tiltak som vedrører miljøet og helsevirkninger som nevnt i § 2. Nemnda mener at informasjonen som er krevd gjelder miljøinformasjon.

Gjelder informasjonskravet forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet?

Retten til miljøinformasjon etter miljøinformasjonsloven § 16 gjelder bare forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Plikten til å gi informasjon tilsvarer det virksomheten har kunnskapsplikt om, jf. miljøinformasjonsloven § 9. Når det gjelder hvilke forhold som kan medføre en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet, gir Ot.prp. nr. 116 (2001-2002), merknadene til § 9, følgende veiledning:

Slik loven er formulert, er det virkningen på miljøet som er avgjørende. «Ikke ubetydelig» er noe mer enn ubetydelig skade, men mindre enn «vesentlig» miljøpåvirkning. Hvor den eksakte grensen går i hvert enkelt tilfelle kan ikke uttømmende angis på forhånd. Mange av de miljøforhold som har mer enn ubetydelig påvirkning på miljøet, kan være gjenstand for regulering fra miljøvernmyndigheter eller andre myndigheters side, for eksempel gjennom konsesjon eller generelle regler i lov eller forskrift. Generelt kan man derfor si at de forhold som myndighetene har regulert av hensyn til miljøet eller utnyttelsen av naturressurser, normalt vil være forhold som er over grensen for det ubetydelige.

P&G har gitt informasjon om regelverket som gjelder for produktene. I tillegg har virksomheten vist til andre administrative reguleringer virksomheten er underlagt ved at de følger EDANA CODEX og er sertifisert i OEKO-TEX Standard 100 I.

Innklagede har anført at det er tilstrekkelig å gi informasjon som sannsynliggjør at produktene er trygge å bruke. Videre har innklagede anført at de ved å overholde grenseverdiene i EDANA CODEX og OEKO-TEX Standard 100 I har vist at konsentrasjonen av tungmetaller er så lav at produktet ikke kan ha miljø- og helsevirkninger. Innklagede mener de ikke trenger å ha kunnskap om den eksakte konsentrasjonen for å kunne slå fast at produktet ikke kan føre til virkninger som nevnt.

Det er ikke tvilsomt at tungmetaller kan ha miljø- og helsevirkninger. Dette er årsaken til at det i reguleringer, bransjestandard og sertifiseringsordninger er satt grenseverdier for konsentrasjon og gjennomføres testing. Fastsatte grenseverdier skal sikre at produktene er trygge.

³ <https://www.miljoklagenemnda.no/assets/files/Vedtak-sak-2025-3-Coop-for-publisering-pdf.pdf>

Produsenter og importører har plikt til å skaffe seg kunnskap som er nødvendig for å vurdere om produktet kan medføre virkninger som nevnt i produktkontrollloven § 1.

P&G har lagt frem en rekke rapporter og uttalelser for å underbygge at tampongene er trygge. VG har anført at de har snakket med flere titalls fagpersoner, både nasjonale og internasjonale som mener at det ikke er åpenbart at små mengder tungmetaller, som bly, er uproblematisk. VG mener det finnes svært begrenset med kunnskap om hvor mye bly som kan tas opp via tamponger og hvor stor del av kvinners totale blyeksponering tamponger kan utgjøre. VG har også pekt på at det ikke er noen myndigheter som tester norske tamponger for bly, som er produsentenes ansvar. VG mener derfor at produsenten bør kunne dele hva de har funnet. Fagpersoner VG har snakket med sier at all usikkerheten, og alt man ikke vet om bly i tamponger, i seg selv er et stort problem. Informasjon om dette er også publisert i artikler på VGs nettsider.⁴

Retten til miljøinformasjon gjelder både forhold som har og som *kan* medføre påvirkning på miljøet. Det er ikke krav om at det må være sannsynlig at det har en slik virkning. Nemnda viser her til sak 2022/2 og sak 2024/2.

Formålet med miljøinformasjonsloven er å sikre allmennheten tilgang til miljøinformasjon og derved gjøre det lettere for den enkelte å bidra til vern av miljøet, å verne seg selv mot helse- og miljøskade og å påvirke offentlige og private beslutningstakere i miljøspørsmål. Nemnda mener at i en situasjon hvor det er ulike syn på spørsmålet om helse- og miljøvirkninger produkter eller komponenter kan ha, taler dette i selv for åpenhet. Dette gjelder selv om informasjonen kan brukes på en måte som virksomheten mener er uheldig.

I forarbeidene til miljøinformasjonsloven er det videre pekt på at noen ønsker å være mer føre var enn myndighetene. De som ønsker å unngå produkter selv der mistanken er meget svakt dokumentert, vil kunne ønske seg informasjon om mistenkte effekter, se NOU 2001:2 kapittel 9.3.2.

Nemnda har i tidligere saker lagt vekt på at retten til miljøinformasjon også kan gjelde forhold som myndighetene anser som trygge (KMI 2024/3⁵ og sak 2025/7⁶). Nemnda er derfor ikke enig med innklagede i at det er tilstrekkelig å sannsynliggjøre at produktene er trygge.

Nemnda viser også til tidligere sak 2019/2⁷ hvor nemnda viste til at reguleringsprosesser på kjemikalieområdet tar tid, og at nye funn og mistanker om skadevirkninger derfor ikke blir fanget opp av regelverket før etter en tid. Dette forholdet blir også trukket fram i forarbeidene (Ot.prp.nr.116 (2001-2002) s. 121:

... De systemene man har for å vurdere helse- og miljøskade ved for eksempel kjemiske stoffer, er bygget på stor grundighet og strenge dokumentasjonskrav slik at det kan ta år å konkludere. Systemene er felles for hele Europa og krever felles regulering i det indre markedet. Dette forutsetter politisk enighet om et felles beskyttelsesnivå som også ivaretar industriens interesser. Enkelte grupper av befolkningen, spesielt sårbare grupper slik som barn, allergikere eller andre med lavere toleransegrenser, kan ha behov for et høyere

⁴ [VG har testet tamponger: Alle inneholdt bly](#)

⁵ [Telenor ASA | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

⁶ [AS Nestle Norge | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

⁷ [Klæbu håndbakeri AS | Klagenemnda for miljøinformasjon](#)

beskyttelsesnivå enn det samfunnet ellers legger til grunn. Men dette er umulig uten tilgang til informasjon om mulige skadevirkninger.

Det er således ikke tilstrekkelig å svare at produktene oppfyller krav i regelverket. Det samme må gjelde for bransjestandarder og sertifiseringsordninger. Nemnda er derfor ikke enig med innklagede i at informasjonsplikten begrenser seg til å gi informasjon om at nivået for tungmetaller er under grenseverdiene for en bransjestandard eller en sertifiseringsordning. Virksomheten har kunnskapsplikt om miljøfarlige stoffer i sine produkter. Når det er fastsatt grenseverdier for tungmetaller, er målte konsentrasjoner av tungmetaller i produktene sentral miljøinformasjon om produktene. Nemnda kan ikke se grunner til at de målte konsentrasjonen ikke skal omfattes av informasjonsplikten.

Nemnda viser også til at nemnda i sak 2021/13 kom til at virksomheten hadde plikt til å utlevere nivået av tungmetaller i smykker etter produktkontrollloven § 10. Nemnda kan ikke se at dette stiller seg annerledes i saken her, selv om P&G har gitt ut vesentlig mer miljøinformasjon enn i sak 2021/13 hvor virksomheten ikke hadde svart.

Nemnda mener at informasjon som er krevd, herunder de konkrete måleresultatene, må anses som miljøinformasjon som kan ha en ikke ubetydelig påvirkning på miljøet.

Hvordan skal informasjonen utleveres?

Miljøinformasjonsloven § 18 første og andre ledd gir bestemmelser om hvordan et informasjonskrav skal besvares. Den som får krav om miljøinformasjon, kan utlevere informasjonen i den formen vedkommende anser hensiktsmessig. Informasjonen skal imidlertid være dekkende og forståelig ut fra det informasjonsbehovet kravet gir uttrykk for. Dersom forespørselen kan besvares fyllestgjørende ved å henvise til allment tilgjengelige offentlige registre, rapporter, produktmerking eller lignende, kan informasjonssøker henvises dit.

Miljøinformasjonsloven er således en lov hvor den som spør har rett på informasjon og som hovedregel ikke krav på bestemte dokumenter. Nemnda kan ikke se at det i saken her er nødvendig å utlevere selve laboratorierapportene for at svaret skal være dekkende og forståelig. Innklagede *kan* besvare informasjonskravet ved å utlevere hele eller deler av testrapportene som viser den aktuelle informasjonen eller velge å utlevere informasjonen som er etterspurt på annen måte.

Dette er i samsvar med nemndas praksis i tidligere saker. Dette senest i sak 2025/3 hvor virksomheten ble pålagt å gi opplysninger om analyseresultater for innholdet (konsentrasjon) av bly, kadmium og arsen i deres matvareprodukter. Tilsvarende gjelder for produktkontrollloven § 10, hvor virksomheten ikke har plikt til å utlevere bestemte dokumenter, men opplysninger.

Kan P&G nekte å svare fordi svaret vil avsløre forretningshemmeligheter?

Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom *informasjonen som etterspørres angår tekniske innretninger og framgangsmåter, samt drifts- eller forretningsforhold som det vil være av konkurransemessig betydning å hemmeligholde av hensyn til den som opplysningen angår*, jf. miljøinformasjonsloven § 17 første ledd bokstav c).

Virksomheten har i utgangspunktet ikke plikt til å utgi forretningshemmeligheter, med unntak av reglene i miljøinformasjonsloven § 17 andre ledd.

Som det fremgår over, har klager rett til den aktuelle informasjonen. Nemnda understreker derfor at innklagede kan velge å oppfylle kravet enten ved å utlevere testrapportene helt eller delvis, eller ved

å gi ut informasjonen på annen måte. Det blir da et spørsmål om de *opplysningene* som klager har rett på er å anse som forretningshemmeligheter.

Det er anført at testrapportene inneholder detaljert informasjon (som ikke er tema i innsynskravet), samt at OEKO-TEX-rapportene inneholder forretningshemmeligheter om produktenes og komponentenes sammensetning og opprinnelse.

Nemnda viser til at klager ikke har krevd denne informasjonen som anføres å være forretningshemmeligheter. Virksomheten kan derfor utlevere informasjonen uten å avsløre forretningshemmeligheter, enten ved å gi informasjonen i en annen form enn de konkrete rapportene, eller ved å sladde slik informasjon i rapportene.

Informasjonskravet kan derfor besvares uten å utlevere forretningshemmeligheter.

Er kravet åpenbart urimelig?

Krav om miljøinformasjon kan avslås dersom kravet er åpenbart urimelig, jf. miljøinformasjonsloven § 17 (1) bokstav b). Bestemmelsen er en snever unntaksbestemmelse, en sikkerhetsventil mot sjikanøse krav eller krav som rammer virksomheten på urimelig måte. Nemnda kan ikke se at dette er tilfellet i denne saken.

Nemnda er ikke enig i at plikten til å gi informasjon som etterspurt vil innebære en svært vid informasjonsplikt, nærmest helt ubegrenset, slik innklagede hevder. Informasjonen som kreves er konkret og enkelt identifiserbar, og nemnda kan vanskelig se at det innebærer en helt urimelig arbeidsmengde for innklagede å besvare informasjonskravet.

Er informasjonsplikten oppfylt?

Klager har mottatt informasjon om grenseverdiene for tungmetaller i produkter etter EDANA CODEX og OEKO-TEX Standard 100 I, samt informasjon om testmetoder for disse. Klager har også mottatt signert sertifikat for OEKO-TEX® STANDARD 100 og sertifikat under EDANA CODEX utstedt av laboratorier. Klager har videre fått informasjon om hvilke laboratorier som benyttes for testing for henholdsvis EDANA CODEX og OEKO-TEX. Benyttet laboratorium fremgår også i nevnte sertifikater. Innklagede har bekreftet at informasjonen omfatter for alle tampongene som selges i Norge. Disse spørsmålene er derfor besvart.

For Edana-sertifikatene følger det at enkelte stoffer ikke er detektert. P&G har imidlertid ikke utlevert de fullstendige måleresultatene som klager har bedt om, dvs. konsentrasjonene av tungmetaller fra de siste målingene og høyeste målte blyverdiene i løpet av de siste tre årene. Nemnda har over kommet til at P&G plikter å gi ut denne informasjon. Nemnda presiserer at P&G selv kan avgjøre i hvilken form informasjonen gis ut, så lenge den etterspurte informasjonen gjøres tilgjengelig på annen måte i tråd med lovens krav.

Selv om klager har fått informasjon om testmetoder for EDANA og OEKOTEX, etterlyser klager også informasjon om metodikk, deteksjonsgrenser og instrumenter som er brukt for de måleresultatene som er fremkommet. I den grad informasjonen som P&G har gitt, ikke i tilstrekkelig grad svarer ut dette, må P&G også gi informasjon om dette. Nemnda mener dette er informasjon som har en nær sammenheng med testresultatene og som derfor må utleveres.

Vedtak

Med hjemmel i lov om rett til miljøinformasjon og deltakelse i offentlige beslutningsprosesser (miljøinformasjonsloven) § 19 fattes følgende vedtak:

Procter & Gamble Norge AS plikter innen 30 dager fra vedtaket å gi VG følgende informasjon om deres tampongmodeller som selges i Norge:

- Siste testresultater for målte nivåer (konsentrasjoner) av tungmetaller med testdatoer og batch for hver tampongmodell.

- Testresultatene for den høyeste målte verdien av bly de siste tre årene for hver tampongmodell med testdatoer. Informasjonen skal gis uavhengig av hvilket laboratorium som har gjennomført testen, og uavhengig av om testen er gjort i forbindelse med OEKO-TEX-sertifisering eller annen kvalitetskontroll.

- Metodikk, deteksjonsgrenser og brukte instrumenter for de ovennevnte testresultatene i den grad dette ikke fremgår av standardene som er utlevert.

Informasjonen kan gis ut ved å oversende aktuelle laboratorierapporter med slik informasjon eller ved å gi informasjonen på annen måte.

Vedtaket er avsagt etter møte i Klagenemnda 13.11.2025 og senere utveksling av tekst til vedtak på e-post. Vedtaket er datert den dagen alle medlemmene har gitt sitt samtykke til teksten.

Vedtaket er endelig og partene har ikke klagerett.

Tvist om plikter og rettigheter etter mil. kapittel 4 kan bringes inn for domstolene ved søksmål. Partene i søksmålet vil være den som har fremsatt det omtvistede kravet og den virksomheten kravet retter seg mot, jf. forskrift 14. desember 2003 nr. 1572 om Klagenemnda for miljøinformasjon § 10.

24.11.2025

Sigrid Eskeland Schütz
nestleder

Elin Vestrum

Ina Lindahl Nyrud

Yngve Holth

Trude H. Nordli